

XXVI TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Hs18 ,25-28)

Lugemine prohvet Hesekieli raamatust:

Teie ütlete: "Issanda tee ei ole õige!" Kuulake ometi, Iisraeli sugu! Minu tee ei olevat õige? Kas pole see pigem nõnda: teie eneste teed ei ole õiged? Kui õige pöördub ära oma vagadusest ja teeb ülekohut ning sureb selle tõttu, siis sureb ta oma ülekohtu pärast, mis ta on teinud. Aga kui ülekohtutegija pöördub oma paganlusest ning teeb nii, nagu on õige ja kohus, siis jääb ta elama ega sure.
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps25 ,4-5.6-7.8-9 R:6a)

R: Mõttele minu peale, sest Sina, mu Issand, oled armuline.

Issand, anna oma teed mulle teada ja õpeta mulle oma rajad.
Sea mind oma tõetele ja õpeta mind,
sest Sina oled Jumal, mu Lunastaja,
Sind ma ootan kogu aja.
R:

Mõttele, Issand, oma halastusele ja heldusele,
sest need on igavesest ajast.
Ära tuleta meelde mu noore ea patte,
ja mu üleastumisi ära meenuta.
R:

Issand on hea ja õiglane,
seepärast õpetab ta patustele õiget teed.
Ta juhib leplikud õigluse juurde
ja õpetab alandlikele oma teed.
R:

(Teine lugemine Fi2 ,6-11)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast filiplastele:

Vennad, kui ühendus Kristuses annab meile julgust ja tema armastus toob lohutust, Vaimu osadust, südamlikkust ja kaastunnet teiste vastu, siis tehke mu rõõm täiuslikuks selles, et te olete üksmeelsed. Armastus ühendagu teid olema sarnased oma eesmärkide ja ühtekuuluvuse tundmise poolest. Ärge tehke midagi isekusest ega tülitsedes, vaid pidage oma alandlikkuses üksteist ülemaks kui iseennast. Igaüks otsigu seda, mis on kasuks teisele ja mitte iseendale, et teiegi elaksite sarnastena Jeesele Kristusele.
Jeesus Kristus oli oma olemuselt Jumal, kuid ei hoidnud sellest kinni, et Jumalaga võrdne olla, vaid loobus sellest ja võttis sulase näo ning sai inimese sarnaseks. Ta nägi välja nagu inimene ja alandas iseennast; sai kuulekaks kuni surmani, pealegi ristisurmani. Sellepärast on Jumal tõstnud ta kõrgeks üle kõige ja andnud talle nime üle kõikide nimede, et Jeese nime ees painduksid kõik põlved - nii taevaste, maapealsete kui allilmsete omad - ja iga keel tunnistas Jumala Isa auks, et Jeesus Kristus on Issand.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 20,27)

Halleluuja. Minu lambad kuulevad mu häält, ütleb Issand,
mina tunnen neid, ja nemad käivad minu järel. Halleluuja.

(Evangeelium Mt21 ,28-32)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Jeesus rääkis ülempreestritele ja rahvavanematele tähendamissõna:

"Kuidas te sellest aru saate? Ühel mehel oli kaks poega, ja ta läks ühe juurde nendest ning ütles: "Mu poeg, mine ja tööta täna minu viinamäel!" Aga poeg kostis vastuseks: "Ma ei taha!", kuid hiljem mõtles ümber ja läks siiski. Samas astus isa teise poja juurde ning ütles nõndasamuti. Poeg aga vastas: "Küll ma lähen, isa," kuid ei läinud. Kumb neist tegi isa tahtmist?" Ja nemad vastasid: "Esimene." Jeesus ütles neile: "Tõesti ma ütlen teile: tõlnerid ja hoorad saavad enne teid Jumala riiki! Sest kui Johannes tuli teie juurde, õiget teed näitama, siis te ei uskunud teda, kuid tõlnerid ja hoorad uskusid. Teie nägite seda, kuid ka tagant järele te ei parandanud meelt ega jäänud uskuma".
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, sattusin kord ühe oma tuttavaga vestlema rahvaste käitumise erinevuse üle. Mu tuttav, kes oli palju rännanud ja mitmete rahvastega äri teinud, arvas asjatundlikult: "Võtame näiteks itaallased - nad teevad ju palju ilusaid asju ning nende muusika ja köök on üle maailma armastatud, aga nendega äri teha on üpris tülikas. Nad vehivad kätega, räägivad lakkamata ja lubavad hästi palju, kuid teevad lubatust umbes neljandiku, kusjuures sedagi ette ütlemata, missuguse neljandiku nimelt ja millal.

Seevastu inimesed põhjamaadest on esimesel pilgul kitsid lubaduste andmisega, aga pärast mõningast järelemõtlemist teevad vahel rohkemgi kui algse kokkuleppe puhul jutuks oli - see tähendab, nad tulevad oma ettepanekutega, üritavad initsiatiivi haarata, oma mängureegleid peale suruda, mis võib vahel olla isegi tülikam kui itaallaste puhul ette tulev teadmatuse..."

Jah, armsad õed ja vennad, siis kehtib ikka Jeesuse soovitus: ära tee teisele, mida sa ei taha, et sinule tehakse. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, ilmselt on inimesed tänapäevaks lubaduste andmise ja täitmise poolest ainult natuke targemaks saanud kui evangeeliumis kirjeldatud aegadel. Tähendamissõna isast ja tema kahest pojast võib tunduda meie ajastu inimesele mõnevõrra halastamatuna. Jeesus heidab selle võrdpildi läbi saduseridele ette, et nad ei uskunud Ristijat Johannest - nad olid vandunud Jumalale truudust, kuid elasid oma inimlike seadmiste järele ega mõelnudki meeleparandusele. Muidugi, ega Ristija Johannes variseride ja saduseride vastu eriti kena ei olnud, ta tervitas neid kohe saabumisel sõnadega: "Teie, rästikute sugu, kes teid on hoiatanud põgenema tulevase viha eest?" (Mt 3,7). Mida oleksid niimoodi hukka mõistetud rahvavanemad, preestrid ja sünagoogiülemad saanud taolisest kuulutusest üldse õppida? Johannes oli nad juba ette maha kandnud, tal polnud neile mingit muud sõnumit kui karistuse ettekuulutus ilma võimaluseta, et nad võiksid veel üldse meelt parandada.

Kui nüüd Jeesus Johannese tegevuse heaks kiitis, siis võime sellest järeldada ainult üht: temagi sõnad oli adresseeritud pigem kõigile teistele kuulajatele kui juutide ülemkihile. Jeesus teadis, et juutide ülemad on oma südameis paadunud, nad ei kahetsenud oma elulaadi, ja just kahetsematus on see, mis võtab inimeselt võimaluse pääsemiseks. Samuti teadis ta, et kord saab seesama ülemkiht tema üle kohut pidama ning mõistab ta surma. Aga Jeesus ei surnud iseenda, vaid kõigi hea tahtega inimeste pärast. Nii pidi ta võimalikult selgete asitõendite varal näitama, kuidas paadunud inimesed mõtleavad, et kõik need, kes veel suudavad endale oma vigu tunnistada, saaksid hoiduda igavesest hukatusest.

Niisugust paadumust võime kohata paraku ka tänapäeval. Ma olen selle üle mõtlema jäänud, kui olen kuulnud vanemaid inimesi rääkimas: kui meie abiellusime, siis polnud meil midagi, elasime üüritud kööktoas, meil oli kaks taldrikut ja kaks

komplekti söögiriistu ning me mõlemad pidasime mitut töökohta - kuid meid hoidis püsti unistus, et meie lastel oleks kergem, et nemad ei peaks alustama nii nagu meie...

Tõepoolest, inimesed unistavad ikka rikkamast ja paremast elust ja ilmselt ükski rikas ei unista vaesusest - see oleks neile ju ka tunduvalt hõlpsamini kättesaadav kui rikkus vaestele. Kuid pingutamine laste nimel ei too alati soovitud tulemusi. Vahel harva küll juhtub, et lapsed saavad oma vanemate ohvrimeelsusest aru ja on neile tänulikud, kasutavad paremat stardipositsiooni selleks, et elus rohkem head teha. Kuid enamasti tekib heaolu üles kasvanud inimesel teatud paadumus arvata, et ta on oma heaolu iseenesestmõistetavalt ära teeninud, ja et vastupidi väitja kindlasti eksib, olgu ta siis majandusteadlane, kirikuõpetaja või kasvõi Jumal ise.

Armsad õed ja vennad, see peaks olema ennekõike meie enda huvides, et lahkavamate korral räägiksid inimesed lahendust otsides ikka meiega, mitte meist, nagu oleks meiega suhtlemine juba mõttetut. Kuid mis veel tähtsam, et me ei hakkaks Jumalat oma pärisomanduseks pidama - nii armuliseks, et ta meile ka meie paadumuse peaks andeks andma. Aamen.